

ת"פ 39571/09/13 - מדינת ישראל נגד ערן סמימי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 39571-09-13 מדינת ישראל נ' סמימי(עציר)

בפני בעניין: כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ערן סמימי (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בשמונה אישומים של גניבת טלפונים ניידים ממתלוננים, שרובם קטינים, שנתנו אמון בנאשם אשר פנה אליהם ברחוב וביקש מהם לבצע שיחת טלפון או פעולה אחרת מהמכשיר שברשותם. כן הורשע ב-8 עבירות של הפרת הוראה חוקית, לאור כך שבעת ביצוע העבירות, בין התאריכים 25.8.13 ל-13.9.13, היה אמור להיות במעצר בית מלא על פי החלטת בית המשפט בכ"ס, שניתנה אך מספר ימים קודם לכן.

הנאשם צרף את ת"פ 60128-12-12 שעניינו שני אירועי גניבה של קופת כסף ממקוואות בליל ה-20.10.12, בהם הורשע בעבירות התפרצות וגניבה מבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, גניבה, היזק במזיד והחזקת כלי פריצה.

כן צרף הנאשם את ת"פ 43647-01-13 בו הורשע בהפרת הוראה חוקית ביחס להפרת החלטה על מעצר בית שניתנה בעניינו, עקב כך שבלייל ה-22.1.13 נמצא בכפר ... בניגוד להחלטה.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

מתסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו, הן בתיק זה והן בתיק המצורף, עולה כי על רקע אי תפקוד הורי הוצא הנאשם בגיל צעיר מהבית והועבר למסגרות פנימייתיות, החל בשימוש בסמים קלים, הסתבך בפלילים כנער והושם במעון נעול למשך שלוש שנים. ניהל אורח חיים עברייני והתמכרותי עד גיל 20 אך בתקופה זו חווה תגובת חרדה עקב השימוש בסמים והפסיק את השימוש. הוא אובחן כלוקה בהפרעת חרדה ומטופל תרופתית. באותה תקופה ערך הנאשם שינוי בחייו, ניהל אורח חיים דתי, שינה אזור מגוריו ועבד באופן רצוף אך ללא קביעות תעסוקתית. הוא התרחק מחברה שולית והצליח להימנע ממעורבות עבריינית. הנאשם נישא לפני כשבע שנים ונולדו לו שלושה ילדים. הנאשם חווה קושי להסתגל לאורח החיים והאחריות הכרוכים בהקמת משפחה והתמודד עם התקפי חרדה בשנים האחרונות. עקב כך,

ולמרות הטיפול התרופתי, פיתח תלות בסמים אופיאטיים ואמפטמינים, ותפקודו בכל מישורי חייו הידרדר.

לאחר מעצרו בדצמבר 2012 פנה ליחידה לנפגעי סמים באזור מגוריו והופנה לקהילה הטיפולית "רטורנו". הנאשם החל בטיפול בקהילה בחודש יוני 2013 וביטא בתחילה מוטיבציה להתמיד בו אך התקשה להתנתק מהנזקקות לכדורים מסוג קלונקס וכדורים מרגיעים אחרים, בהתקפי חרדה שחווה, כשלתפיסתו לטיפול התרופתי שקיבל בקהילה לא היתה השפעה מספקת. עקב מספר מקרים של הפרת תנאים ושימוש בכדורים, הושעה מהקהילה באוגוסט 2013 והועבר לחלופת מעצר ביתית בהשגחת אשתו. בעקבות מעצרו בתיק הנוכחי, נעשו נסיונות לשלבו בקהילות טיפוליות אחרות, אך לא נמצא מתאים.

התרשמות שירות המבחן היתה, כי לנאשם תובנה ראשונית של נזקקותו לטיפול אך הוא מתקשה בהבנת חומרת מצבו ועומק התמכרותו, חרף נכונותו המילולית להשתלב בטיפול גמילה. לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה.

בטיעוניה לעונש, ב"כ התביעה טענה כי מדובר בנאשם שאין לו עבר פלילי, אך ביצע את העבירות באופן סדרתי תוך ניצול טוב ליבם ותמימותם של המתלוננים, רובם קטינים, שהסכימו לסייע לו במצב המצוקה שהציג בפניהם. התובעת טענה כי מתחם הענישה בגין עבירות גניבה אלו הינו בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה (רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מ"י**) ולכך יש להוסיף את עבירות הפרת ההוראה החוקית, שבגין כל אחת מהן המתחם הוא בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל, וכי לגבי עבירות ההתפרצות והגניבה מהמקווה המתחם הוא בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר בפועל. לפיכך, בהצטברות העבירות זו לזו, ביקשה התביעה לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה הולמת, מע"ת, קנס ופיצוי למתלוננים.

הסניגור טען מנגד, כי הנאשם הינו ללא עבר פלילי ואף ללא תיקים פתוחים נוספים מאחר שצרף את כל תיקיו. הסניגור טען כי הנאשם סובל מחרדות מגיל צעיר ובהעדר טיפול תרופתי ונפשי מתאים, התמכר לכדורים פסיכואקטיביים וסמים קלים. הסניגור הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, שאביו ניהל אורח חיים עברייני והתמכרותי ואף נקט אלימות כלפי הנאשם. האב נפטר לפני 12 שנים בעת ריצוי מאסר. גם אמו של הנאשם לא תפקדה מהיותו בגיל צעיר והוא הוצא למסגרות חוץ ביתיות מגיל צעיר וגדל ללא דמויות הוריות ויד מכוונת. למרות נתונים קשים אלה, הצליח הנאשם להימנע מכל מעורבות עבריינית מבגירותו ועד גיל 38.

הסניגור ציין כי מדובר בעבירות רכוש מהרף הנמוך, כאשר סכום הכסף שנגנב במקוואות, בשתי העבירות שנעברו באותו לילה, מסתכם בפחות מ-1,000 ש"ח. הסניגור הדגיש כי הנאשם פעל בחוסר תכנון ותחכום, ביצע את העבירות של גניבת הטלפונים הניידים כשהוא נוהג ברכבו הפרטי ועל כן ניתן היה לאתרו בנקל. הנאשם הודה מיד בחקירתו במיוחס לו, הביע חרטה וצער, חשף מקרים נוספים שביצע וביקש טיפול. הנאשם הודה גם בבית המשפט במכלול העבירות המיוחסות לו, חסך זמן שיפוטי ואת זמנם של המתלוננים והעדים.

הסניגור ציין כי הנאשם הופנה לבחינת חלופת מעצר בקהילה טיפולית אך עקב היותו סובל מתחלואה כפולה לא התאים לתנאי המסגרת בה שולב, לאור נזקקותו לכדורי קלונקס לטיפול בחרדות. לנוכח אי השתלבותו ועזיבתו את המקום לא

ניתן היה, בהתאם לנהלים לפיהם פועל שירות המבחן, לשלבו בקהילה המתאימה למצבו אלא לאחר שלושה חודשים, כשבינתיים הנאשם, שנותר במעצר, בהעדר בני משפחה או חברים שיקחו על עצמם לשמש כחלופת מעצר, לאחר הפירוד מאשתו, ואי התאמה לקהילות הטיפוליות שבהן התראיין, העדיף לסיים את הדיון בתיק העיקרי. זאת, מבלי שמוצה ההליך הטיפולי שהנאשם מעוניין בו וזקוק לו.

הסניגור ציין כי הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי שנה וחצי עד שבע שנים, שעקב הסתבכותו הפלילית הוגשה ע"י אשתו בקשת גירושין והצדדים התגרשו.

הנאשם ביקש להסתייע בגורמי הרווחה עוד בטרם מעצרו בתיק זה, המאוחר כרונולוגית, ולהשתלב בטיפול אך עקב הקושי במציאת מסגרת מתאימה עבורו, שב וביצע את העבירות נשוא כתב האישום שבכותרת.

הסניגור ציין כי מהתסקיר עולה שהנאשם מקבל תמיכה במסגרת שב"ס באמצעות העו"ס, השתלב במדרשה והתקרב לדת, ויש סיכויים לשיקומו בסיוע גורמי הרווחה לאחר השחרור.

הסניגור הפנה לפני פסקי דין בהם נגזרו עונשי מאסר קצרים על עבריינים שהורשעו בעבירות רכוש דומות ואף חמורות יותר - ת"פ (ת"א) 4355/03 מ"י נ' **משראוני**, ות"פ (אילת) 1546/09 מ"י נ' **דינקין**.

הנאשם פנה בכתב ובע"פ לבית המשפט, הביע חרטה ורצון לשקם עצמו ולחזור למשפחתו אחרי שחרורו מהמאסר וביקש לדון אותו לכף הרחמים. גם אשתו פנתה במכתב לבית המשפט בו דיברה בשבחו כאדם וציינה את המאמצים שעשה להיגמל ואת חוסר יכולת גורמי הרווחה למצוא עבורו מסגרת מתאימה למצבו, וביקשה להקל בעונשו.

דין

המדובר בסדרת עבירות רכוש הפוגעות לא רק בקניינם ובשגרת חייהם בתקינה של המתלוננים, אלא גם באמון בין אדם לזולתו, במרקם החברתי ובבטחון האישי של ציבור האזרחים. בנוסף, ביטא הנאשם בהתנהגותו זלזול בהחלטות בית המשפט בעניינו, אותן הפר מספר פעמים לא קטן, ובכך פגע בערך של שלטון החוק.

מתחם הענישה בגין כל אחת מעבירות הגניבה, החזקת כלי פריצה, היזק במזיד והפרת הוראה חוקית, הינה ממאסר על תנאי עד מאסר בפועל של מספר חודשים, ולגבי ההתפרצות לבניין שאינו בית מגורים - ממאסר בעבודות שירות עד מאסר בפועל של שנה וחצי. העבירות בוצעו על פני תקופה של כשנה, אך ברובן מרוכזות על פני שלושה שבועות בשלהי 2013, בהם העמיקה הידרדרות הנאשם.

מדובר בעבירות שבוצעו על רקע מצוקה של התמכרות לסמים פסיכואקטיביים שונים, ששימשו לנאשם כאמצעי להתמודדות עם בעיית התקפי החרדה ממנה סובל באופן כרוני. אין מחלוקת בדבר הנזקקות הטיפוליות של הנאשם ובדבר העובדה שנסיונות חיו הלא קלות לא היטיבו עמו ומעולם לא נמצאה עבורו מסגרת קהילתית המתאימה למצבו

כסובל מתחלואה כפולה.

התרשמתי כי רצונו של הנאשם בשיקום וחזרה למוטב הינו כנה, ויש לו הבנה של הנזק שגרם למתלוננים עקב ביצוע העבירות והמחירים הכבדים שהוא משלם, במעצרו הממושך והפירוד מאשתו, עקב מעשיו. יחד עם זאת, נראה כי הנאשם מתקשה לגייס כוחות ולוותר על התלות בחומרים משככי החרדה בהם פיתח תלות. לפיכך, רק הליך ממושך של אבחון ובדיקת ההתאמה של הנאשם לאחת מהמסגרות הטיפוליות הקיימות, לאחר שחרורו, יוכל להביא לטיפול מועיל ולשינוי דרך לטווח ארוך.

לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים לחומרא ולקולא, תסקירי שירות המבחן ופניית הנאשם לבית המשפט במכתבו, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

20 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 16.9.13 בניכוי ימי מעצרו הקודמים מיום 22.1.13 עד 24.4.13.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג עוון כנגד הרכוש (למעט סעיף 413) או עבירה אחרת בה הורשע.

אני מחייבת את הנאשם לפצות כל אחד מהמתלוננים בת"פ 39571-09-13 בסך של 1,000 ש"ח, וזאת עד ליום 1.1.15.

בנסיבותיו הכלכליות איני גוזרת עליו קנס.

צו למוצגים לפי שק"ד המשטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אייר תשע"ד, 13 מאי 2014, במעמד הצדדים.